

Mas les Cots

Sant Joan de Vilatorrada

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sant Martí de Torruella
Emplaçament Crta. de Santpedor a Callús, km. 8,300. Trencall a la dreta.

Coordenades:

Latitud: 41.7808
Longitud: 1.80147
UTM Est (X): 400400
UTM Nord (Y): 4626133

Classificació

Número de fitxa 08218-16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La casa no ha patit reformes estructurals en els últims cent anys. El fet de no ser habitada fa que la seva degradació sigui constant, trobant-se en un estat de conservació força dolent.

Protecció Inexistent
Observacions protecció: Ref. Cadastral: 0011006 00DG02E 0001 EW
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A09000
Autoria de la fitxa Arqueociència S.C. SL. (Raquel Valdenebro)
Data de registre de la fitxa: dj., 01/02/2001 - 01:00

Descripció

Conjunt arquitectònic format pel mas les Cots i un seguit de construccions adjacents de diferents èpoques. La casa pròpiament dita és de planta quadrangular amb coberta a dues aigües de teula. Consta de planta baixa on són ubicats els cellers i magatzems de la casa, pis principal adequat com a vivenda i golfes. La façana principal és orientada a migdia obrint-se al mig un portal adintellat que constitueix l'entrada principal de la casa. La construcció és feta en mur de maçoneria amb pedra irregular i arrebossat. Un conjunt de finestres i balcons amb la brisa i els brancals reforçats en totxana s'obren a la façana principal destacant especialment al pis de les golfes un finestral rematat amb una balustrada de ceràmica. L'interior de la casa conserva tres grans tines a les quals s'accedeix des del replà de l'escala principal. Dues tines més es troben adossades a la façana de ponent. Destaca del conjunt l'antiga sala menjador que encara conserva l'enrajolat original de principis del segle XX fins a l'alçada de mitja paret. Adossats a l'exterior de la casa pel seu cantó de llevant i donant la volta fins a ponent es conserven un conjunt de coberts de diferents èpoques formant un pati o era tancada davant de la façana principal de migdia. A principis del segle XX es va afegir al cantó de ponent i migdia un cos en totxana destinat a vivenda dels masovers. Complerta el conjunt de Les Cots tres pous circulars propers a la casa conservant un d'ells restes d'un molí de vent.

Observacions:

La casa de les Cots conserva una barraca de vinya quadrada dins de la seva propietat. També es conserven com a restes de les antigues feines agrícoles: 1./ Una premsa de vi. 2./ Una màquina de ventar. La casa no conserva cap document ni fotografia antiga, però pel seu lligam amb el mas Soler podria trobar-se alguna referència dels antics propietaris en la documentació que es conserva en aquesta casa.

Història

L'existència del mas Les Cots és documentada des del segle XIII com a propietat del monestir de Sant Benet de Bages. És així com el 1292 tenim notícia sobre Guillem de Cots que rendeix acte de vassallatge a l'administrador de dit monestir (AA.DD, 1984). El 1307 en un document referent als límits d'una peça de terra torna a aparèixer el nom de Guillem de Cots de la parròquia de Sant Martí com a possible referència al mas. (AA.DD, 1984). Una nova referència documental la tornem a trobar el 1318 quan Rania, originària de Callús, entra per núpcies al mas Cots rendint acte de vassallatge al monestir de Sant Benet (AA.DD, 1984). El mas Cots també és anomenat al fogatge fet el 1553 quan Francesc Cots és esmentat com habitant de la casa. (AA.DD, 1984). Ja el 1598 Francesc Cots arrendava terres per a pastures a Francesc Soler (AA.DD, 1984) i al llarg del segle XVII i XVIII la casa devia convertir-se en una de les més importants de la zona assimilant algunes altres cases de la vora com el Mas Soler. És així com a la documentació que es conserva a aquesta última casa, apareix anomenada com "El Soler de les Cots". La producció de vi i aiguardents devia ser una de les principals de la casa ja que a finals del segle XIX (1890-91) comptava amb 4 rabassaires i una extensió de 6 hectàrees plantades de vinya. La família Aloy, actuals propietaris del mas Soler havien estat parciers de Les Cots que finalment van acabar adquirint la seva propietat a finals del segle XIX. No es tenen dades de com van anar canviant els títols de propietat ni de com es van anar disgregant les antigues finques. Al 1800 apareixen com a habitants de la casa la família Iglesias (AA.DD, 1984). Finalment, la casa va ser venuda a finals dels anys 40 a l'empresa constructora Ribas i Paradell de Barcelona. La família Rovira, la va adquirir poc després, essent encara els actuals propietaris

Bibliografia

AA.DD.(1984), Recopilació de la història del municipi de Sant Joan de Vilatorrada. Sant Joan de Vilatorrada. COMAS I CLOSAS F.(1988), Sant Joan de Vilatorrada. Història del Bages. Vol II. Ed. Parcir. Manresa. Pàgs.379-402

